Thấy tiếng Nhật mình dở quá

Sau khi tốt nghiệp chị Thủy vào làm tại một công ty du lịch. Công việc chính của chị là dịch thuật và các công việc khác liên quan đến hành chính nhưng đôi khi chị cũng được theo đoàn đi dẫn tour để học hỏi kinh nghiệm.

Chị dịch sang tiếng Việt chương trình tour của bên Nhật gửi rồi chuyển cho người hướng dẫn thông tin nhà hàng khách sạn sau đó chị đặt xe và liên hệ với các bộ phận hậu cần.

Lúc đưa khách đi tham quan, chị có đi theo đoàn để học kinh nghiệm và phụ mấy anh hướng dẫn. Trong quá trình đi thì thấy tiếng Nhật mình dở quá. Có những câu họ hỏi, mình không biết giải thích bằng tiếng Nhật thế nào. Có đợt đi Thánh địa Mỹ Sơn, người ta hỏi quá trời. Anh hướng dẫn thì tiếng Nhật cũng hạn chế xong quay qua hỏi mình. Mình cũng bó tay bảo "Giờ nói chuyện bình thường em nói được mà mấy cái từ chuyên ngành đó em không có biết." Sau nhiều lần thì thấy cũng ức chế dữ lắm, và tự nhủ sao mình dở thế này. Thế là chị quyết định đi du học

Cuộc sống sinh hoạt ở Nhật Bản

Chị Thủy quyết định chọn học một trường tiếng ở Osaka thông qua bạn bè giới thiệu.

Lúc xuống sân bay Kansai thì chị hơi bất ngờ tại vì nó rộng dữ lắm. Lúc xuống không biết đi ra cửa nào luôn. Chị đi ra theo người xung quanh. Người ta đi tới đâu mình tới đó. Sau đó chị tìm bốt điện thoại công cộng ở sân bay để gọi cho trường để được hướng dẫn bắt xe buýt. Nhưng rồi chị lại không biết mua vé làm sao, hỏi nhân viên ở sân bay thì họ chỉ cho cách mua.

Chị Thủy ở ký túc xá của nhà trường. Cuộc sống sinh hoạt hầu như không có gì bất tiện vì ký túc xá được trang bị khá đầy đủ.

Hồi đi học là chị đi Osaka chị ở ký túc xá của trường ở gần ga Umeda, đi bộ tầm 5 phút là ra tới ga. Tới trường thì mất khoảng 10 phút đi bộ, đi xe đạp thì 5 phút.
Chị ở chung phòng với 1 bạn nữa. Ký túc xá xây lâu rồi, cửa bằng gỗ, sàn trải chiếu tatami, bước vô cửa bên trái là bếp, bên phải là nhà vệ sinh, gian giữa là phòng khách, phòng ngủ có tủ âm tường. ký túc xá họ cũng trang bị cho mình máy giặt, giường, bàn, máy lanh, bếp, tủ lạnh, lò vi sóng ...nói chung là đầy đủ hết các vật dụng cần thiết.

Ở được khoảng chừng 1 tháng thấy không có xe cũng bất tiện tại đi siêu thị xách đồ cực. Nên chị đi vòng vòng quanh khu chị ở, thấy có tiệm bán xe đạp cũ thì ghé vô mua thôi. Chao ôi, xe cũ mà đến tận 1 triệu. Tuy là xe đạp cũ nhưng cũng phải làm giấy tờ xe, chủ sở hữu dán lên xe. Bên đó họ sẽ dán tên của mình, số xe để đề phòng mất trộm hoặc để xe không đúng quy định thì sẽ bị gửi giấy phạt hoặc tịch thu xe.

Công việc làm thêm

Người quản lý ở chỗ làm thuê của chị Thủy rất thân thiện. Chị từng đến nhà ông chơi, và được ông mời đi ăn trước khi về nước.

Chị đi làm thêm ở tiệm mì. Hướng dẫn chị là ông quản lý, ông đó dễ thương lắm. Chị vô thì hướng dẫn chị cách làm mì, hướng dẫn bỏ ớt trong hũ, rồi làm mì ra sao, rồi tên mấy món topping để ăn cùng mỳ. Công việc của chị là llàm mì cho khách vừa rửa chén. Hồi chị mới đến thì ông quản lý giành rửa bát và bảo chị ra làm mì cho quen.
Ở gần ga chỗ chị làm có trường đua ngựa. Thứ bảy chủ nhật đông khủng khiếp. Có khách ăn một phút hết tô mì rồi đi ra mới ghê chứ.

Có thể bạn muốn biết

Mọi người vẫn hay nói phương ngữ ở Nhật khó nghe lắm. Chị có thấy vậy không ạ?

Bác quản lý chỗ chị làm thêm 6 mấy tuổi rồi, nói giọng Kansai nữa nên khó nghe. Lúc không hiểu là chị hỏi lại "Ủa ông nói gì đó. Ông cũng giải thích lại. Ông còn chỉ chị "Này nói vậy nè, học giọng Osaka đi tôi chỉ cho." Đi mua sắm thì những người bán hàng cũng biết mình là người nước ngoài nên không nói tiếng địa phương, họ nói chậm lại cho mình hiểu.

Thí dụ mình mà không hiểu thì hỏi lại thôi. Chị hay đi du lịch. Phía bắc chưa đi. Còn vùng phía dưới, Nara, Kyoto, Kobe thì chị đi nhiều. Khi không biết đường chị sẽ hỏi nhân viên nhà ga. Ban đầu họ nói nhanh mình không hiểu nhưng nghe chừng tới người thứ mười là quen à. Chính nhờ đi trải nghiệm nhiều mà khả năng nghe và nói tiếng Nhật được cải thiện rõ rệt. Sau một thời gian thì việc nghe và nói tiếng Nhật gần như trở thành bản năng. Nhiều khi đi đường, hoặc trên xe điện không chú ý nhưng vẫn hiểu người Nhật đang nói gì.

Có phải cứ đi Nhật là tiếng Nhật sẽ tự tốt lên không chị?

Cũng tùy nha. Chứ chị quen một bạn. Bạn đó sang trước chị một năm rưỡi. Có hôm bên bưu điện bỏ trong hòm thư phiếu giao lại bưu phẩm vì họ đến lúc bạn đó vắng nhà. Bạn ấy không biết gọi điện thoại cho bưu điện thế nào nên phải chạy sang phòng chị kêu chị gọi hộ.

Chị thấy mình cần phải tự tìm cơ hội để mình giao tiếp. Ví dụ đi mua đồ thì mình cũng hỏi, tôi cần tìm đồ này ở đâu, sử dụng làm sao. Hoặc ở chỗ làm thêm, những lúc rảnh việc thì nói chuyện với người trong quán.

Vào khoảng những năm 2010, điện thoại thông minh chưa phổ biến như bây giờ. Lúc đó chị thường tìm hiểu thông tin về các địa điểm du lịch và những nơi mua sắm như thế nào ạ?

Hồi xưa internet, wifi chưa phổ biến. Điện thoại thông minh thì rất là mắc nên chị chỉ mua điện thoại nghe gọi thôi. Nếu cần xài internet thì chị lên trường. Chứ đi ra ngoài là không có internet nên chỉ có dùng tờ rơi hoặc đi ra ngoài thì mình tra trước.

Ví dụ trên đường đi tới ga thì sẽ hỏi muốn đi tới chỗ này, chỗ này thì mua vé ra sao rồi xuống tới ga gần điểm đến thì hỏi nhân viên nhà ga họ sẽ chỉ. Và để không lạc đường thì cố gắng đọc kanji các bảng chỉ dẫn tên ga, bản đồ các tuyến xe điện, giờ tàu chạy.

Ngoài tờ rơi mà chị Thủy nhắc đến, tại Nhật cũng có các tạp chí cộng đồng cung cấp thông tin.

Komyunitii-shi (tạp chí cộng đồng) là tạp chí đăng thông tin dành cho cư dân ở một địa phương nào đó. Những tờ tạp chí này thường được đặt miễn phí tại nhà ga, trên quầy ở cơ sở công cộng, nhà sách, cửa hàng tiện lợi, v.v.. Nội dung của tạp chí rất đa dạng, thường là thông tin về các cửa hàng địa phương, thông báo về sự kiện, hướng dẫn về các hoạt động của câu lạc bộ địa phương. Ngoài ra còn có phần giới thiệu các tập thể, cá nhân, các cơ sở vật chất đang hoạt động tại địa phương, giới thiệu những địa điểm nên ghé thăm, v.v.. Bằng việc đọc tạp chí cộng đồng và thu thập những thông tin về địa phương, biết đâu cuộc sống tại Nhật của bạn sẽ trở nên phong phú hơn.

(Lời khuyên cho cuộc sống tại Nhật Bài 2 IRODORI Sơ cấp 2)
https://hn.jpf.go.jp/irodori

Nếu bạn muốn tìm hiểu để đi mua sắm hoặc chỉ đơn giản là để khám phá địa phương mình đang sống tại Nhật Bản hãy tìm đọc các tạp chí cộng đồng nhé. Trong đó có lẽ sẽ ghi những thông tin mà trên internet thậm chí không đăng tải.